

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 20. МАРТ 2016, ГОДИНА 17, БР.27

АРХИЕПИСКОП ЈОВАН (ШАХОВСКОЈ) О “СИТНИМ” ГРЕСИМА

Ситан грех је, као дуван, толико ушао у навику људског друштва да му ово допушта свакакве повластице. ... Људским законом се дозвољавају ситни греси, они не воде у тамницу. Сви су криви за њих, а нико не жели да их каменује. Дуван, као “мали кокаин”, јесте дозвољен, као ситна лаж, као неприметна неправда, као убиство човека у срцу или у утроби. Међутим, не говори тако Откривење Божије, воља Живога Бога. Господ се не мири ни са маленом лажу, ни са једном убиственом речју, ни са једним прељубничким погледом. ... Мноштво малих падова у грех је несумњиво теже за човекову душу од неколико великих, који стално остају у сећању, али се могу увек разрешити покајањем. И, свети је, коначно, не онај који чини велика дела, већ онај који се уздржава и од најмањих престапа. Против великог греха је лакше отпочети борбу, лакше је омрзнути његово приближавање. ... Мноштво малих, неприличних навика представља устајалу жабокречину за људску душу, ако их човек у себи утврђује или сматра неизбежним злом, против кога се не може борити. ... Осетљивост према најмањем у себи биће за нас показатељ здравља наше душе. ...

Реч о неопходности одбацивања чак и најмањег греха приводи нас најважнијем питању људског живота, питању о животу после смрти. Откривење Цркве потврђује да ће душа, која се није ослободила ове или оне страсти, пренети исту у онострани свет, где ће јој, због одсуства тела (до васкрсења) бити немогуће да удовољи овој страсти, те ће пребивати у непрестаној муци самоизгарања, непрестаној жеђи и похоти, без могућности да је утоли. Гурман, који у свом земном животу само мисли о храни, несумњиво ће се мучити после своје смрти, лиштен телесне хране, али не лишивши се духовне жеђи тежње ка њој. Пијаница ће се невероватно мучити, немајући тело, које може задовољити наливајући се алкохолом и тиме бар привремено умирити душу која се мучи. Блудник ће доживети исто осећање, среброљубац исто, пушач исто. ... Осећајући ово, зар се може мирно предавати страстима или их чак делити на озбиљне и невине? Зар ватра није ватра, и у пећи и на упаљеној шибици? И једна и друга је непријатна за човека који се опржи, а може да буде и смртоносна. Неопходно је схватити ову несумњиву истину да је свака страст, свака злоба, свака похота - огањ. ... Пре свега, потребно је престати оправдавати своју острашћеност, чак и најмању, треба је осудити пред Богом и самим

собом. Потребно је помолити се за избављење, за спасење. Господ Спаситељ се не назива Спаситељ апстрактно, већ реално. Он спасава од свих слабости и страсти. Спаситељ избавља и исцељује, и то сасвим видљиво, осетно. Исцељујући, прашта. Праштање је исцељивање онога што треба опростити. Оно се даје само онима који су гладни и жедни ове правде.

Онима који је само хоће док труну у својим жељама, не даје се ово исцељење. Даје се онима који горе, пламте, моле, стреме својим срцем, јер су само такви кадри да поштују дар Божијег исцељења, не погавивши га и благодарећи за њега, пажљиво се штитећи именом Спаситеља од нових искушења зла.

Свакако, пушење је врло мала страст, као што и шибица производи малу ватру. Међутим, и ова страст је духопротивна, и немогуће је замислити неког од најближих Господњих ученика као пушача. “Уништавај и малу страст”, кажу Свети. ... Тако је и са гресима. Мала биљка се лако чупа, а велико дрво захтева секиру да се искорени. Духовни смисао пушења и свих ситних “оправданих” противзакоња духа је распуштеност. Не само тела, него и душе. Ово је лажно умиривање себе (својих нерава, како се говори понекад, не знајући да су нерви телесно огледало душе). Ово “умиривање” води све већем удаљавању од истинског мира, од истинске утехе Духа. Ово умирење је варка. Јер, док постоји тело, умирење треба стално обнављати. А, после ће ово наркотичко умиревање бити извор мучне поробљености душе. Требало би схватити да се онај који излива свој гнев такође “умирује”, али, свакако, само до новог напада гнева. Немогуће је умирити себе задовољавањем страсти. Себе је могуће умирити само супротстављајући се страсти, уздржавајући се од ње. Себе је могуће умирити само носећи крст борбе против сваке страсти, чак и најнезнатније, крст њеног примања у своје срце. ... Немогуће је молити се Духом, пушећи цигарету. Немогуће је проповедати, пушећи цигару. Пред уласком у храм, цигарета се одбацује, но, храм Божији смо ми. ...

Грех увек почиње од малог.
Св. Јован Шангајски

Много је људи који су наизглед непорочни, који не пију и не пуше, али сличних, како би рекао Лествичник, трулој јабуци, тј. испуњених јавном или тајном гордошћу. И, нема друге могућности да се смири њихова гордост осим некаквим падом. ... Неумољивост и пуританство су туђи јеванђељском духу. Фарисејска праведност без љубави тамнија је у Божијим очима од сваког греха. Али, и млитавост хришћана у испуњавању заповести такође је тамна. ... Осетљива савест ће сама изоштри вид за проналажење ове прашине, која лежи на ранама душе. Син Божији и Син Човечији нам је дао заповест само једне жеље: *Будите савршени као што је Отац ваш небески савршен* (Мт. 5,48). У њој, као да Господ говори: “Људи, Ја вам не дајем меру, одредите је сами. Одредите сами меру ваше љубави према Мојој Чистоти и меру вашег послушања овој љубави”.

Грех улази на граме,
а излази на тоне;
улази моментално,
а излази годинама.
*“О љубави према Богу
и како је стећи”*

ИЗ КОЈЕ СВОЈЕ СТРАСТИ ЋУ ИЗДАТИ ХРИСТА?

У Јудиној главној страсти (а његова главна страст је била љубав према новцу), ђаво га хвата и наводи да изда Христа. Јуда није хтео да изда Христа, он је једноставно хтео новац. Није бдео над собом и није распео своје страсти. Свако од нас може да се нађе управо у овом положају. Морам да погледам у своје срце и да кажем: “На коју ће моју страст ђаво покушати да ме улови и да ме натера да издам Христа?” Грешимо ако мислимо да смо надмоћни у односу на Јуду, тј. да је он био нешто грозно, што ми нисмо. Попут Јуде, свако од нас у свом срцу има страсти. Стога се загледајмо у њих. Можемо да будемо

Хоћеш ли бацити очи своје на оно чега брзо нестаје?
Приче Соломонове

уловљени због љубави према уредности, према исправности...; било која од наших малих мана које се држимо може да буде оно у чему ће нас ђаво уловити, а онда можемо да почнемо да, на основу те страсти, размишљамо логички. И, из тог логичког процеса размишљања можемо да дођемо до тога да издамо Христа, ако не бдијемо над собом и не увидимо да смо испуњени

страстима, да је свако од нас потенцијални Јуда. Стога, кад год се за то укаже прилика - када страст почне да дејствује у нама и почне логички да се развија из страсти у издају - морамо одмах да се зауставимо и да кажемо: “Господе, помилуј ме грешног! Шта ја то чиним?” ... Будимо трезвени, не тражимо око себе задовољење својих страсти, већ знаке Божије воље: трагајмо како да се пробудимо и пођемо за Господом у Његовом Страдању и спасемо своје душе. Амин.

О. Серафим (Роуз)

ПРЕПОРУКА КЊИГЕ ЗА ОВУ НЕДЕЉУ

АПОКАЛИПСА НЕЗНАТНОГ ГРЕХА

Аутор књиге, архиепископ Јован (Шаховској), човек изузетног образовања и узвишене мисли, започео је свој пастирски пут (после монашког пострига на Атону) у Југославији, у Белој Цркви (1927-31), спроводио богату мисионарску делатност по целој Европи, био настојатељ храма св. Владимира у Берлину, хиротонисан за епископа Бруклинског, а затим и епископа и архиепископа Сан-францисканског и Западноамеричког. Погребен је 1989. на српском гробљу у Санта Барбари. Четири деценије био је аутор и водитељ емисије *Разговори са руским народом*, на радију *Глас Америке*, а оставио нам је богату литерарно-богословску заоставштину. Ова књига је збирка његових драгоцених текстова и беседа на животну значајне теме, пребогата мудрим, али и опомињућим пастирским речима, са дубоким познавањем и разумевањем људске природе, уз језгровите и живе путоказе. Тиме су испуњени и осврти на знамените руске писце и савременике који су живели светим животом.

У ПРВОЈ НЕДЕЉИ ПОСТА (ЧИСТОЈ) ПРОСЛАВЉАМО:

- 20.(07) Светих седам свештеномученика Херсонских
- 21.(08) Свети Теофилакт Исповедник
- 22.(09) Светих 40 муч. Севастијских - Младенци; Света 42 муч. Момишићка
- 23.(10) Свети мученик Кодрат Коринтски
- 24.(11) Свети Софроније Јерусалимски
- 25.(12) Преп. Симеон Нови Богослов; Св. Григорије Двојеслов
- 26.(13) Пренос моштију Светог Никифора Цариградског

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ: ШТА СУ СТРАСТИ?

Страст је такав стадијум развоја греха кад он коначно осваја човекову душу. Човек више не може да изађе на крај са својим жељама и због тога почиње страдање (страст = страдање). Страда или сам човек или људи из његове околине. Најчешће страдају сви.

О. Илија Шугајев

Грех је превасходно отуђење човека од Бога, од других људи и од самога себе.

Св. Максим Исповедник

Гријех се на грчком језику каже: *амартиа* - промашити циљ. Гријех значи нешто што је усмјерено у погрешном правцу, што не иде оним путем који изводи на праве стазе. Нешто што помрачује зјенице нашег ока, нашу душу помрачује и што нас одваја од тог најдубљег камена нашег постојања, од Живога Бога. И, крене човјек, и мисли да путује правим путем, а на крају, он се нађе над провалијом и престаје да постоји као истински и прави човјек.

Митрополит црногорско-приморски Амфилохије

Тешко ономе који прву чашу сваке своје наклоности до дна испије!

Прота Матеја Ненадовић

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ВЕЛИКОГ ПОСТА:

- Јутрење (пон, уто, чет): 07:30
- Јутрење (сре, пет): 07:00
- Вечерње: 17:00
- Бденије уочи недеље и празника: 17:00
- Св. Литургија недељом и када празник пада у радни дан: 09:00
- Литургија пређеосвећених Дарова (сре, пет): 07:30
- Заупокојена Литургија (суб): 07:30
- Молебан српским светитељима (уто): 17:00

Драга браћо и сестре, током Великог поста, на исповест можете долазити свакога дана, током и после горе наведених богослужења.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.